

Školitelský posudek diplomové práce Bc. Petry Jančálkové *Andrej Krob*

Bc. Petra Jančálková se ve své diplomové práci zaměřuje na profesní životní příběh režiséra Andreje Kroba.

Ve chronologicky uspořádaném výkladu sleduje autorka Krobovu pozoruhodnou cestu od jevištní techniky k profesionální režii a snaží se postihnout její jedinečnost.

Úvodní kapitoly práce jsou proto věnovány Krobovu působení v Divadle Na zábradlí. Bc. Jančálková v nich popisuje Krobovu spolupráci s Janem Grossmanem, při níž Krobův vklad de facto od samého počátku značně přesahoval obvyklou činnost „kulisáka“. Mimo registrování a podrobný popis Krobova tvůrčího podílu na podobě slavných inscenací legendární pražské scény dokládají tyto pasáže pozoruhodným způsobem skutečnost, že Grossmanovo Zábradlí fungovalo jako živý organismus, na jehož chodu byli osobně zainteresováni všichni zúčastnění a že patrně nejslavnější éra tohoto divadla byla vybudována na důvěře, spolupráci, přirozené kolegiálnosti a vzájemné inspiraci.

V dalších kapitolách autorka na vybraných inscenacích mapuje postupnou emancipaci a vyzrání Andreje Kroba jako režiséra. Značná pozornost je věnována první Krobově samostatné, ještě amatérské režii *Krále Ubu*. Z dalších četných Krobových inscenací volí Bc. Jančálková k detailnějšímu rozboru nikoliv náhodou nastudování her Václava Havla - podrobně se zabývá proslulým počernickým představením *Žebrácké opery*, tzv. vidoinscenací *Pokoušení* a nastudováním *Žebrácké opery* v roce 1995 v Divadle na tahu - , právě na Havlovu dramatikou se Andrej Krob zpočátku takřka výhradně specializoval. Především prostřednictvím těchto inscenací sleduje Bc. Jančálková vznik a proměny Divadla na tahu i Krobovy režijní metody a postupy.

Pasáže o jednotlivých vybraných inscenacích jsou průběžně kontextovány výkladem, v němž se autorka snaží registrovat a pojmenovat, v čem a do jaké míry ovlivnily Grossmanovy náhledy na divadlo a režijní postupy Krobovu práci, zaznamenat další Krobovy režie a také registrovat různé s divadlem související Krobovy činnosti v sedmdesátých a osmdesátých letech (zejména tzv. zahradní slavnosti na Hrádečku).

Na základě svých zjištění se diplomantka v závěru pokouší pojmenovat hlavní rysy Krobovy režijní poetiky, které spatřuje v primárním zaujetí textem a ve mnoha ohledech specifické práci s hercem.

Práce představuje nezanedbatelný příspěvek k výzkumu české kultury nedávné doby nejen jako profesní portrét solitérního umělce a člověka Andreje Kroba, ale též jako identifikace a základní popis divadelních a paradiadelních aktivit, provázejících život disidentské společnosti a spolutvořících tzv. paralelní kulturu a v neposlední řadě též jako výše zmiňovaný doklad o charakteru a způsobech práce uvnitř Grossmanova týmu.

Bc. Jančálková tyto poznatky, které by bylo záhodno dále a v širších rámcích zkoumat, přinesla na základě rozsáhlého heuristického výzkumu, k němuž patřilo i samotné chvalyhodné zaznamenávání pramenů (autorka podnikla několik rozhovorů s pamětníky).

V pramenném „prvovýzkumu“ je také největší přínos předložené práce. V interpretaci pramenů a zejména v jejich kontextovém ukotvení do politických, kulturních a uměleckých souřadnic by bylo možné právě v případě osobnosti, jakou je Andrej Krob, jít v rámci magisterké práce do větší hloubky i šířky.

Práci **doporučuji k obhajobě** a navrhuji známku **velmi dobře**.

28. 8. 2012

PhDr. Barbara Topolová, PhD.